

Клетва. — Когато устава бил приет и подписан, всички се заклели да го пазят свято и нарушимо. Вжодушевлението и надеждите на всички присъстващи били големи. За работниците по комитетите била приета следната клетва:

„Заклевам се своеволно в честта си, в отечеството си, пред Бога и пред честното събрание на съзаклятието, че от всичко, което ми се яви, нема да кажа и открия никому нищо, до смърт и до гроб.

Заклевам се и обещавам, какво ще работя със всичките си способности за освобождението на отечеството си България.

Заклевам се и обещавам, какво залагам за святата тази цел живот и имот.

Заклевам се и обещавам безусловна покорност на законите и на заповедите на съзаклятия тайни Централен Български комитет — съжршенно мъчание и тайност в делата.

В противен случай, ако бжда предател, или престъпник, съгласявам се да бжда прободен от оржието на това съзаклятие, което има длъжност да ме брани и право да ме съди.

Заклевам се!

Заклеването се извършвало по следния начин:

от Арбанаси (до Търново). Олимпанов и Панайот Хитов (последния не се явявал никога на заседания, а си стоял в Бялград).